

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Dany Černé a JUDr. Naděždy Treschlové ve věci žalobce: **PÍSEK OSTRAVA s.r.o.**, se sídlem v Ostravě – Porubě, M. Kopeckého 675/21, zast.: Mgr. Radimem Bokůvkou, advokátem se sídlem v Ostravě, Dvořákova 26, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem v Praze 10, Vršovická 1442/65, o přezkoumání rozhodnutí orgánu veřejné správy, k žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21.9.2012, čj. 1332/580/12, 79099/ENV, sp. zn. 000369/A-10,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

- 1) Žalobce podanou žalobou napadl shora uvedené správní rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí České inspekce životního prostředí (dále také jen „inspekce“) ze dne 31.5.2012, čj. ČIŽP/49/OOH/SR01/1205264.005/12/VTK. Ve správním řízení byla žalobci pravomocně uložena pokuta podle ust. § 66 odst. 3 písm. d) zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpadech“), ve výši 70.000,- Kč a podle ust. § 66 odst. 2 písm. a) zákona o odpadech ve výši 10.000,- Kč.
- 2) Žalobce napadl rozhodnutí v celém rozsahu a domáhal se jeho zrušení, včetně zrušení rozhodnutí prvostupňového, případně upuštění od uložení sankce či jejího snížení. V žalobě vznášel tyto žalobní body. V žalobních bodech se vyjadřuje k jednotlivým zjištěným porušením zákona; v této souvislosti je nutné uvést, že žalobní body přesně kopírují důvody podaného odvolání. Konkrétně uvádí, že ohledně odpadu O, 170101 –

Beton, HYDROSPOR spol. s r.o., provedla odběr prostřednictvím nezávislé akreditované laboratoře dne 21.4.2011, kdy se jednalo o čisté betonové úlomky překladů, krajníků a obrubníků bez jakékoliv možné vizuální kontaminace z akce „Výstavba kanalizace v Polance nad Odrou“. Při kontrole dne 1.9.2011 žalobce sdělil tuto skutečnost, laboratorní analýzy byly ukončeny dne 9.5.2011, první z dodávek tohoto odpadu byla přijata do zařízení dne 13.5.2011, proto podle žalobce nedošlo k porušení provozního řádu.

- 3) V dalším žalobním bodě žalobce uvádí ohledně odpadu O, 170504 – Zemina a kamení neuv. pod č. 170503, Thronum servis s.r.o., že pocházel ze stavby „Výstavba kanalizace v Polance nad Odrou“, jednalo se o výkopovou zeminu bez zápachu a zjevné kontaminace, žalobce provedl odběr vzorku dne 21.4.2011, ekotoxikologické testy byly ukončeny dne 12.5.2011, protokol o zkoušce byl vypracován dne 23.5.2011. Uvádí, že splnil povinnost stanovenou v kapitole 3.3 a 9 provozního řádu, provedla vizuální kontrolu odpadu, ověřila, že se jedná o geologicky totožnou výkopovou zeminu, která tvoří svrchní pokryv. Podle názoru žalobce jí může být vyčítáno pouze drobné administrativní pochybení jednotlivce při obsluze zařízení, které nemohlo mít vliv na žádnou ze složek dotčeného životního prostředí.
- 4) Další žalobní bod míří na odpad O, 170101 – Beton, Thronum servis s.r.o., kdy žalobce tvrdí, že provedl prostřednictvím akreditované laboratoře odběr vzorku odpadu dne 21.4.2011, pocházející ze stavby „Výstavba kanalizace v Polance nad Odrou“; jednalo se o čisté betonové úlomky překladů, krajníků a obrubníků bez jakékoliv možné vizuální kontaminace. Dále s nimi bylo zacházeno jako s materiálem při splnění ekotoxikologických testů. Laboratorní analýzy na ekotoxikologickou nezávadnost odpadu byly ukončeny dne 9.5.2011 a první z dodávek tohoto odpadu byla přijata do zařízení dne 6.5.2011. Před přijetím odpadu žalobce prověřil splnění téměř všech kritérií prováděcího předpisu a domnívá se, že neporušil kapitolu 3.3 a 9 provozního řádu, ani nemohl ohrozit životní prostředí, pouze došlo k bezvýznamnému administrativnímu porušení provozního řádu.
- 5) Žalobce pak dále uvádí žalobní body k odpadu O, 170101 – Beton, DEMONTSTAV s.r.o., že byl jím proveden odběr vzorku dne 21.4.2011 pocházející ze stavby „Odstranění objektu v k.ú. Zábřeh, budovy bez č.p., parc. č. 1856/3, 1 a 4“, kdy se jednalo převážně o betonové úlomky, místy s cihlou, bez zápachu, bez skladovacího místa této kategorie odpadu před jeho vlastním využitím v zařízení rekultivace pískovna Polanka nad Odrou, téhož dne laboratoří byly zahájeny laboratorní analýzy. Dílčí výsledky byly ověřeny dne 29.4.2011 a navíc bylo telefonicky ověřeno, že vyhovují kritériím předmětného prováděcího předpisu. Laboratorní analýzy na ekotoxikologickou nezávadnost odpadu byly ukončeny dne 9.5.2011, protokol o zkoušce byl vystaven dne 23.5.2011, čímž podle názoru žalobce nedošlo k porušení provozního řádu.
- 6) V další části žalobních bodů žalobce uvádění k odpadu O, 170504 – Zemina a kamení neuv. pod č. 170503, REKOS stavební společnost, spol. s r.o., že nesouhlasí, že k odběru došlo dne 30.8.2011, a nikoliv 27.8.2011, a dále uvádí, že vyhověl výzvě inspekce a zaslal protokol o odběru vzorků, a nemohl vědět, že má zaslat i protokol o vlastních laboratorních zkouškách. Nesouhlasí tak se závěrem kontrolní skupiny, že protokol o chemické zkoušce nebyl předložen, čímž nedošlo k porušení provozního řádu.

- 7) Žalobce dále uvádí, že ohledně vedení průběžné evidence za rok 2011 v souladu s ust. § 21 vyhlášky MŽP č. 383/2001 Sb., že nesouhlasí s tím, že průběžná evidence nebyla vedena v požadovaných náležitostech prováděcího předpisu, a uváděl, že vede a vedl průběžnou evidenci s veškerými náležitostmi. Pokud se inspekce odvolává na kontrolní zjištění, že tak nečinila, pak uvádí, že činila a vedla svým administrativním pracovníkem písemnou a elektronickou verzi průběžné evidence za rok 2011 ve všech náležitostech ust. § 21 prováděcí vyhlášky. Nesouhlasí pak se skutečností, uvedenou do protokolu o kontrole, že s ním byla domluvena náprava.
- 8) Žalobce pak dále uvádí ohledně ohlášení zahájení provozu zařízení příslušnému úřadu, že je nutné respektovat ust. § 39 odst. 3 zákona o odpadech, a k tomu poznamenává, že pokud zadá jednatel společnosti administrativní pracovníci zařízení „Rekultivace pískovna Polanka nad Odrou“ ohlásit zařízení a zmíněný datový standard INISOFT neumožňuje této pracovníci tuto podmínku splnit, poněvadž jí neumožňuje možnost kód R10 uvést, pak není chyba na jeho straně. Svůj prohrěšek proti legislativě považuje za drobný, nijak ovlivňující provoz zařízení a okolní životní prostředí.
- 9) Žalobce pak v žalobě navrhl výslech svědků – závodního pískovny, zmocněnce pro nakládání s odpady a ekologii, a pracovníci laboratoře. K jakým skutkovým či právním bodům navrhuje žalobce výslech těchto svědků, neuvedl.
- 10) Závěrem pak žalobce uvedl, že nedošlo k jakémukoliv ohrožení životního prostředí ani k hypotetické možnosti jeho ohrožení, proto se domáhá upuštění od uložení sankcí či jejich snížení na co možná nejnížší míru.
- 11) Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhoval její zamítnutí, když odkázal na odůvodnění napadeného správního rozhodnutí a uváděl věcně tytéž závěry, jako v tomto rozhodnutí.
- 12) Z obsahu předloženého správního spisu jsou patrné tyto pro posouzení důvodnosti podané žaloby skutečnosti.
- 13) Rozhodnutím inspekce ze dne 31.5.2012, čj. ČIŽP/49/OOH/SR 01/1205264.005/12/VTK (prvostupňové správní rozhodnutí) byla žalobci uložena pokuta ve výši 70.000,- Kč podle ust. § 66 odst. 3 písm. d) zákona o odpadech, a to za porušení povinnosti podle ust. § 19 odst. 1 písm. c) zákona o odpadech za skutek, že jako provozovatel zařízení „Rekultivace Pískovna Polanka nad Odrou“ (dále také jen „zařízení“) neprovozoval toto zařízení v souladu s jeho provozním řádem, a to za celkem 5 porušení povinnosti převzít příslušný odpad, aniž by v době dodávky odpadu do zařízení byla ověřena jeho kvalita, a v 1 případě nevedl průběžnou evidenci odpadů za rok 2011. Dále byla žalobci uložena pokuta ve výši 10.000,- Kč podle ust. § 66 odst. 2 písm. a) zákona o odpadech az porušení povinnosti podle ust. § 39 odst. 3 zákona o odpadech, kterého se dopustil žalobce tím, že jako provozovatel shora uvedeného zařízení nezaslal údaje týkající se zařízení do dvou měsíců od zahájení provozu příslušnému správnímu úřadu. Dále byla žalobci uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částku 1.000,- Kč podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu. V odůvodnění rozhodnutí je mj. uvedeno, že u žalobce byla provedena kontrola Krajským úřadem Moravskoslezského kraje, o čemž byl dne 7.12.2011 sepsán protokol. Příslušné správní řízení o uložení pokuty bylo zahájeno oznámením ze dne

13.4.2012, žalobce se k tomuto správnímu řízení konkrétně vyjádřil (zejména k závěrům kontroly krajského úřadu). Z odůvodnění tohoto správního rozhodnutí je patrné, že se inspekce ke všem skutečnostem, které žalobce uváděl v tomto svém vyjádření, konkrétně zabývala, ty rozebrala. Tyto vyjádření ke správnímu řízení je pak téměř obsahově totožné s odvolacími námitkami a žalobními body.

- 14) Ohledně odůvodnění výše uložené pokuty je v odůvodnění správního rozhodnutí uvedeno, že konkrétně je nutné trvat na nakládání s odpady podle schváleného provozního řádu a dodržování těchto povinností je nutné pro řádné provozování zařízení. V tomto případě se nejedná pouze o formální pochybení, neboť ověřování kvality odpadů je jedním z primárních nástrojů v oblasti provozování takového zařízení. V těchto případech byl odpad nejprve přijat do zařízení a až poté byl odpad vzorkován a byla provedena chemická zkouška. Rovněž způsob nakládání s odpady, kterým je deponování stejného druhu odpadu od různých původců a provedení odběru vzorku odpadu a chemické zkoušky z této směsi, je v rozporu a smyslu přejímky odpadů do zařízení jako kontrolního mechanismu, který má za následek předejití příjmu takového odpadu, který by znamenal zatížení životního prostředí. V případě porušení vedení průběžné evidence odpadů inspekce uvedla, že ta je jedním ze základních dokumentů, ze kterých kontrolní orgány sledují pohyb odpadů a způsob, jakým je s odpady nakládáno. Dále inspekce vycházela z charakteru a množství odpadu, s nímž bylo nakládáno v rozporu se zákonem, na druhou stranu inspekce zohlednila skutečnost, že žalobce provedl rozборы podle vyhlášky č. 294/2005 Sb. Těmito rozborů nebylo zjištěno překročení nejvyšší přípustných koncentrací ve stanovených ukazatelích, proto lze na provozování zařízení nahlížet pouze jako na ohrožení životního prostředí, ke kterému došlo nedostatečnou kontrolou dokumentů při přejímce odpadu.
- 15) Dále je v odůvodnění ohledně pokuty podle ust. § 66 odst. 2 písm. a) zákona o odpadech, že inspekce vycházela z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26.9.2007, čj. 6 As 2/2007-95, přihlížela k polehčující okolnosti, že žalobce se předtím nedopustil žádného obdobného deliktu.
- 16) Proti rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím. V odůvodnění jsou konkrétně uvedeny odvolací námitky žalobce a stanovisko žalovaného k nim s tím, že je žalovaný nepovažoval za důvodné a konkrétně uvedl závěry pro konkrétní odvolací námitky. V této souvislosti je nutné upozornit, že žalobní body jsou téměř totožné s těmito odvolacími námitkami. Nejprve žalovaný poukázal na povinnosti provozovatele zařízení k využívání odpadů, jímž je zejména dodržování ust. § 19 odst. 1 písm. c) zákona o odpadech, tedy provozování zařízení v souladu se schváleným provozním řádem. Při kontrole bylo zjištěno, že v 5 případech žalobce přijal do zařízení odpad od příslušným původců, kdy nebyla ověřena kvalita odpadů ve smyslu bodu 9 schválené provozního řádu; již v době přejímky odpadu musí být informace a doklady o kvalitě odpadu, a tyto informace musí být kompletní, včetně příloh, tyto požadavky na kvalitativní charakteristiku odpadů umožňující jejich převzetí do zařízení jsou významné pro realizaci vlastní přejímky odpadu podle bodu 3.3 provozního řádu.
- 17) Ohledně jednotlivých zjištění žalovaný v odůvodnění napadeného správního aktu uvedl, že v případě odpadu kat. č. 170101 byl tento přijat dne 13.5.2011, přičemž kompletní výsledky laboratorních testů byly dokončeny až 23.5.2011 zdravotním

ústavem v Ostravě, ZPO v době vystavení tak nemohl obsahovat v době první dodávky do zařízení výsledky laboratorních analýz. Podle protokolu o odběru vzorků ze dne 11.5.2011 byl odběr vzorku odpadu proveden dne 21.4.2011 z místa označeného jako „Zpevnění obslužné plochy úlomky, betonu a cihel“, tedy 22 dní předtím, než byl podle průběžné evidence do zařízení přijat. Tyto skutečnosti vylučují, aby žalobce provedl přejímku odpadu z hlediska posouzení shody odpadu se ZPO, neboť provozní řád zařízení Pískovna neobsahuje žádnou zmínku o ploše ke skladování odpadů před jejich legální přejímkou.

- 18) V případě odpadu kat. č. 170504 je uvedeno, že ten byl dodán do zařízení dne 14.4.2011, přičemž k ověření kvality odpadu došlo až ke dni 23.5.2011, kdy byla doložena existence ZPO, jejíž součástí je protokol o odběru vzorku ze dne 11.5.2011 (k odběru došlo 21.4.2011) a protokol o zkoušce ze dne 23.5.2011, tedy po 39 dnech po prvotním přijetí odpadu do zařízení, jedná se o porušení provozního řádu.
- 19) V případě odpadu kat. č. 170101 nemohl žalobce v době přijetí odpadu ověřit jeho kvalitu, neboť kontrolou bylo zjištěno, že ZPO byl vyhotoven dne 25.5.2011 a jeho součástí je protokol o odběru vzorku ze dne 11.5.2011 a protokol o chemické zkoušce ze dne 23.5.2011, tj. 17 dní po prvotním přijetí do zařízení, čímž došlo k porušení provozního řádu.
- 20) V případě odpadu kat. č. 170101 nebyly splněny podmínky pro přijetí odpadu do zařízení, jelikož k ověření odpadu nedošlo, žalobce předložil ZPO z 15.8.2011, k první dodávce došlo dne 15.8.2011, podle ZPO měl odpad vzniknout při akci a byly k němu předloženy protokol o odběru a zkoušce, který se však týkal jiného odpadu, nemohlo tak dojít k prokazatelnému ověření kvality odpadu, čímž došlo k porušení provozního řádu.
- 21) V případě odpadu kat. č. 170504 je uvedeno, že odběr vzorků byl proveden podle protokolu dne 30.8.2011, ZPO byl vyhotoven dne 30.8.2011 a výsledky analýz jsou ze dne 3.10.2011, tedy více než měsíc poté, co byl odpad do zařízení přijat.
- 22) Ohledně vedení průběžné evidence žalovaný v odůvodnění odkázal na povinnost podle ust. § 19 odst. 1 písm. e) zákona o odpadech a na schválený provozní řád, kde je tato povinnost uvedeno v bodu 6, při kontrole bylo zjištěno, že nejsou v evidenci uvedeny údaje o původu odpadu, proto žalobce tuto povinnost porušil.
- 23) Ohledně ohlášení zahájení provozu zařízení příslušnému úřadu je v odůvodnění správního rozhodnutí uvedeno, že podle ust. § 39 odst. 3 zákona o odpadech jsou provozovatelé zařízení k využívání odpadů povinni zaslat údaje o tomto zařízení obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, k vlastnímu ohlášení došlo až dne 1.9.2011, přestože tak mělo být učiněno do 14.6.2011.
- 24) Ohledně výše uložených pokut žalovaný v odůvodnění napadeného správního rozhodnutí uvedeno, že proti jejich výši žalobce konkrétní námitky nevznesl, přičemž tyto pokuty jsou odůvodněny v souladu s ust. § 67 odst. 2 zákona o odpadech.
- 25) Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. §

75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvažil takto.

- 26) Jak je patrné z konkrétních žalobních bodů, žalobce v žalobě pouze znovu opakuje své argumenty a názory, které uváděl v odvolání, ačkoliv žalovaným na ně bylo konkrétně reagováno a byly konkrétně vyvráceny; žalobce je tak nijak právně nezpochybňuje. Celkově podaná žaloba působí spíše jako další odvolání a subjektivní nesouhlas žalobce zejména se skutkovými závěry žalovaného a inspekce (či spíše s výší uložené pokuty), aniž by uváděla právní důvody pro takový svůj nesouhlas a v případě výše pokuty pak neuvádí téměř vůbec žádné žalobní body, aby je soud mohl věcně posoudit.
- 27) V této souvislosti je nutné uvést, že přezkum napadeného správního rozhodnutí ve správním soudnictví je ovládán přísně dispoziční zásadou, kdy je to žalobce, který musí konkrétně vymezit ve stanovené době žalobní body, jimiž jsou jak skutkové, tak právní důvody, pro které považuje rozhodnutí za nezákonné [ust. § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s.]. V této souvislosti musí městský soud upozornit na nález Ústavního soudu ze dne 12.1.2016, sp. zn. II. ÚS 2732/15, který tuto zásadu vysvětluje a na nějž soud v této věci odkazuje a z něho vychází. V této souvislosti pak soud rovněž poukazuje na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 19.9.2012, čj. 57 A 19/2011-191, který je dostupný na www.nssoud.cz, a který tuto problematiku rovněž řešil a rovněž s ním se soud ztotožňuje.
- 28) Pokud žalobce řádně nevymezí žalobní body, soud nemá žádnou pravomoc nad rámec této jeho procesní aktivity, rozhodnutí přezkoumávat nad rámec takto vymezeného přezkumu (obdobně srov. např. Hoetzel, J., Československé správní právo, část všeobecná. Praha 1937. Melantrich. 2. vydání, str. 439 a násl.). V této věci je zcela zjevné, že žalobce v žalobě vznáší zejména svá nesouhlasná stanoviska se skutkovými závěry prvostupňového správního orgánu, případně provedené kontroly, na něž však reagoval konkrétně žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí, které soud konkrétně popisoval v předchozí části odůvodnění. Pokud žalobce neuvádí, proč a z jakého důvodu tyto závěry žalovaného považuje za nezákonné, soud k nim věcně nemůže zaujmout žádné stanovisko.
- 29) V této souvislosti spíše z žaloby vyznívá nesouhlas žalobce s právním hodnocením zjištěných skutků, když uvádí, že k ohrožení životního prostředí nedošlo, a zjištěná pochybení jsou pouze administrativního charakteru. Jak plyne z odůvodnění napadeného rozhodnutí i rozhodnutí prvostupňového, správní orgány z takového hodnocení vycházely a zohlednily je v uložení pokuty, resp. v její výši. V odůvodnění obou správních rozhodnutí, která tvoří jeden logický celek, je přehledně uvedeno, jaká pochybení byla žalobci vytýkána a proč právě tato pochybení jsou naplněním zákonného znaku příslušného správního deliktu. Soud na toto odůvodnění může pouze odkázat a souhlasí s ním.
- 30) Při této argumentaci je nutné připomenout příslušnou právní úpravu. Žalobci byla uložena pokuta podle ust. § 66 odst. 3 písm. d) zákona o odpadech, podle něhož: „(3) *Pokutu do výše 10 000 000 Kč uloží inspekce fyzické osobě oprávněné k podnikání nebo právnické osobě, která ... (d) provozuje zařízení k využívání nebo odstraňování odpadů bez potřebného souhlasu příslušného správního úřadu nebo v rozporu s ním*

nebo provozuje zařízení k využívání nebo odstraňování odpadů v rozporu se schváleným provozním řádem zařízení, ... “.

- 31) V tomto konkrétním případě byla pokuta uložena za provoz v rozporu se schváleným provozním řádem zařízení. Znakem této skutkové podstaty nikde není přímé ohrožení či dokonce poškození životního prostředí, tato skutečnost sama o sobě je podstatná až při zdůvodnění výše uložené pokuty podle ust. § 67 odst. 2 zákona o odpadech; taková situace však může nastat i tím, že žalobce poruší jiné (podle jeho názoru administrativní) povinnosti, než že by se jednalo např. o ekologickou havárii. V takovém případě by se jednalo o mimořádně společensky závažný delikt, postižitelný trestním právem (srov. např. ust. § 293 a násl. zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů). Ochrana prováděná formou skutkové podstaty tohoto správního deliktu míří na méně závažné projevy v ochraně životního prostředí. Smyslem této ochrany je řádné plnění povinností příslušných subjektů, které zpracovávají odpady, aby bylo možné zejména vysledovat původce odpadu a jeho složení. K tomuto hodnotovému statku míří tato ustanovení – pokud by na tuto povinnost stát rezignoval, bylo by pro původce odpadů a následně pro jeho zpracovatele velmi jednoduché se příslušné odpovědnosti vyhnout s tím, že k příslušnému odpadu nemá žádnou či relevantní dokumentaci. Soud tak uzavírá, že znakem příslušné skutkové podstaty je přímo provozování zařízení v rozporu se schváleným provozním řádem zařízení. Právě schválený provozní řád tak stanoví a v jednotlivých případech konkretizuje jednotlivé povinnosti, za nichž je provozovatel příslušné zařízení oprávněn provozovat. Pokud tak nečiní, porušuje své povinnosti a musí být srozuměn s tím, že mu bude uložen trest, v tomto případě pokuta.
- 32) Žalobce v žalobě u jednotlivých zjištění manipulace s odpadem (celkem 5 případů) všude uvádí, že provozní řád zařízení neporušil, ačkoliv jeho argumentace vůbec nepolemizuje se závěry, které učinil žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Konkrétně u odpadu kat. číslo 170101 uvádí, že laboratorní analýzy byly ukončeny dne 9.5.2011 a první z dodávek odpadu byla přijata do zařízení dne 13.5.2011. V odůvodnění je však toto tvrzení žalobce vyvráceno tím, že odpad byl sice přijat do zařízení dne 13.5.2011, ale kompletní výsledky testů byly dokončeny až dne 23.5.2011, odběr vzorků dne 21.4.2011 byl proveden z jiného místa, než zařízení (místo „Zpevnění obslužné plochy úlomky, betonu a cihel“), tedy 22 dní předtím, než byl podle průběžné evidence do zařízení Pískovna přijat. K této skutečnosti a takto vyvrácenému tvrzení žalobce se však žalobce v podané žalobě nijak nebrání a opětovně (doslova) opisuje odvolací námitku. Přesně totéž lze uvést u všech dalších žalobních námitek – u odpadu kat. č. 170504 uvádí v žalobě, že provedl před přijetím odpadu vizuální kontrolu a že se jednalo o totožnou zeminu, jako v předchozím případě, proto se jedná o administrativní pochybení. Přesně tato skutečnost je však žalobci vytýkána a za to je sankcionován, proto podle názoru soudu poněkud nedává smysl, proč na ni upozorňovat a nějak jí zpochybňovat. Ohledně odpadu kat. č. 170101 žalobce uvádí, že laboratorní analýza byla ukončena dne 9.5.2011, první z dodávek byla přijata dne 6.5.2011 – v odůvodnění napadeného rozhodnutí je uveden závěr, že toto tvrzení žalobce je vyvráceno jeho evidencí, podle níž příslušné doklady byly původcem odpadu vyhotoveny dne 25.5.2011, protokol o chemické zkoušce je až z 23.5.2011. K tomuto závěru se žalobce nijak nevyjadřuje, nijak jej nenapadá. Ohledně odpadu kat. č. 170101 uvádí, že protokol byl vydán dne 23.5.2011 z důvodu nemocnosti odpovědných pracovníků laboratoří – z odůvodnění napadeného rozhodnutí však plyne, že žalobce předložil doklady o odpadu, kdy jej přijal dne

15.8.2011, protokol o laboratorní zkoušce ze dne 23.5.2011 se týkal jiného odpadu; k tomuto závěru žalobce nic nenamítá. Konečně k odpadu kat. č. 170504 žalobce v žalobě uvádí, že souhlasí s tím, že k porušení došlo a namítá, že nesouhlasí s tvrzením zástupce kontrolní skupiny, k němuž došlo před vydáním napadeného rozhodnutí. Protože rovněž tato žalobní námitka nijak nemíří na rozhodovací důvod shora uvedený, soud ji nemůže považovat za důvodnou.

- 33) Žalobce dále uváděl ohledně nedodržení povinností vedení průběžné evidence, že podal námitky proti obsahu kontrolního zjištění a nesouhlasí s tím, co uvedl kontrolní pracovník při provádění kontroly.
- 34) Podle ust. § 66 odst. 2 písm. a) zákona o odpadech: „(2) Pokutu do výše 1 000 000 Kč uloží inspekce nebo příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností fyzické osobě oprávněné k podnikání nebo právnické osobě, která...nevede v rozsahu a způsobem stanoveným v části šesté tohoto zákona evidenci odpadů a zařízení nebo neplní ve stanoveném rozsahu ohlašovací povinnost nebo nezašle ve stanovené lhůtě nebo ve stanoveném rozsahu příslušnému správnímu úřadu údaj týkající se zařízení k nakládání s odpady, nebo evidenci po stanovenou dobu nearchivuje, ...“.
- 35) Z odůvodnění napadeného správního rozhodnutí však plyne, že za nic takového žalobce postižen nebyl – žalobce nevedl údaje o původci odpadu nebo oprávněné osobě; při kontrole dne 1.9.2011 bylo zjištěno, že tyto údaje nevede. V žalobě tuto skutečnost nijak nerozporuje, pouze uvádí, že evidenci vedl, neuvádí však, zda ji vedl jako úplnou – právě tato skutečnost byla důvodem pro uložení pokuty v tomto případě. Z odůvodnění prvostupňového správního rozhodnutí pak plyne, že ze schváleného provozního řádu má žalobce povinnost vést tuto evidenci v zařízení, což při kontrole nebyl schopen doložit.
- 36) K žalobní námitce neohlášení zahájení provozu zařízení příslušnému úřadu žalobce v žalobním bodě uvádí, že souhlasí s tím, že tuto povinnost nesplnil, uváděl však, že splnění této povinnosti neměl umožňovat určitý software. Tato skutečnost však podle názoru soudu nezbavuje žalobce odpovědnosti za správní delikt, která je v zásadě objektivní. Pokud splnění této povinnosti neumožňovalo nějaké programové vybavení, měl ji žalobce splnit jinak – např. učiněním nějakého oznámení. Pokud tuto povinnost nesplnil, naplnil skutkovou podstatu tohoto správního deliktu a skutečnost, kterou uvádí, jej této odpovědnosti nijak nezbavuje. I tuto žalobní námitku tak soud nepovažuje za důvodnou.
- 37) Posledními žalobními námitkami žalobce uvedl, že nesouhlasí s výší uložené pokuty. Tento svůj nesouhlas však naprosto ničím nezdůvodnil, neuvedl, z jakých důvodů považuje takovou pokutu za nepřiměřenou, neuvedl své majetkové poměry nebo skutečnosti, proč by takto uložená pokuta pro něj byla např. likvidační. Zákoně rozpětí uložené pokuty je až 10 milionů Kč, v odůvodnění prvostupňového správního rozhodnutí je dostatečně konkrétně uvedeno, proč byla uložena pokuta v této výši a které skutečnosti byly přiznány jako přitěžující a které jako polehčující. Inspekce tak vycházela z ust. § 67 odst. 2 zákona o odpadech a žalobce konkrétně proti takovým závěrům nic nenamítá ani v žalobě, a neučinil tak ani v podaném odvolání. Soud tak má i tuto žalobní námitku za nedůvodnou (obdobně srov. např. rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 29.9.2011, čj. 17 A 22/2011-45, dostupný na www.nssoud.cz). Pro úplnost pouze soud uvádí, že podle jeho názoru došlo k ohrožení životního

prostředí, jak zhodnotila inspekce, a to tím, že nebyla vedena řádná a průkazná evidence o odpadech a nebyly plněny povinnosti, které vyplývaly ze schváleného provozního řádu zařízení i příslušná oznamovací povinnost příslušnému správnímu úřadu.

- 38) Ze shora uvedených důvodů tak soud uzavírá, že není prostor pro žalobcem navrhované snížení uložené pokuty či k upuštění od uloženého trestu (ust. § 78 odst. 2 s.ř.s.), neboť nedospěl k závěru, že by tyto zákonné podmínky byly splněny.
- 39) V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).
- 40) Ve věci soud rozhodl rozsudkem bez nařízení jednání, neboť účastníci proti takovému postupu neměli ve stanovené lhůtě námitek a jednání k projednání žaloby nebylo nutné, když soud neprováděl další dokazování (ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.).
- 41) Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 9. března 2016

JUDr. Ladislav Hejtmánek v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová